

43454

Ljubezen, čast, povračilo Božjemu
Sercu Jezusovemu!

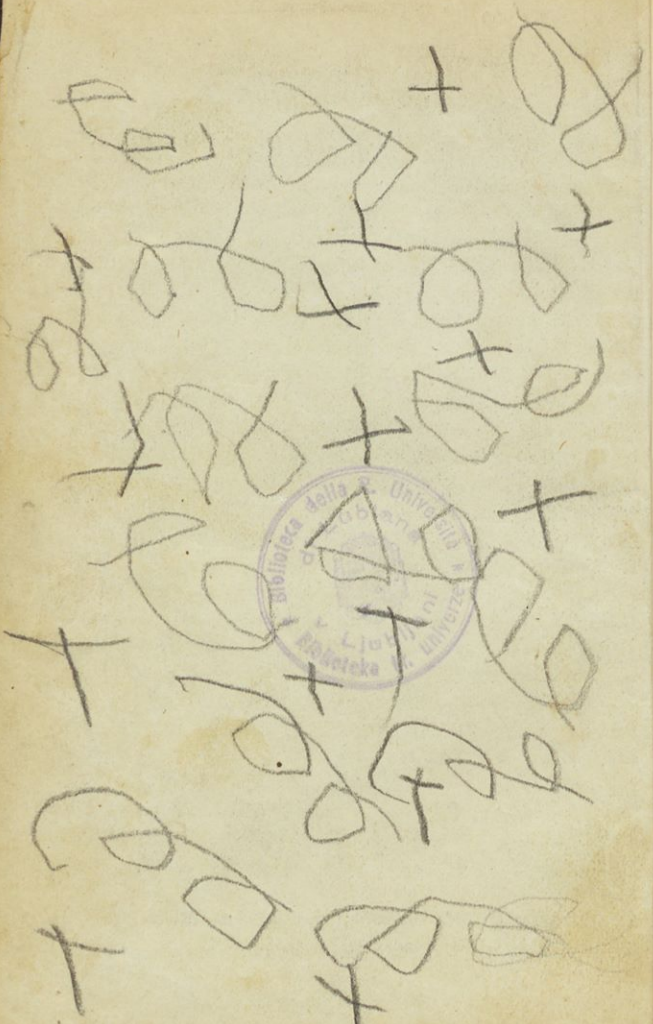
z blaženo Devico. I
z Angeli. XII
z Arh-angeli. XI
sê sv. Jožefom. I
sê pravičn. zemlje. II
sê Serafini. III
sê Rubini. IV
sê Ke-rostoli. V
sê gospo-skami. VI
z močmi. VII
z oblakami. VIII
sê knježevinami. IX

Časna straža Božjega Sercá.

Čakal sem Gospoda vedno po dnevi,
in na svoji straži sem stal cele noči. Izaija, pogl. XXI, v. 8.

22. 10. 1865 [70 1865]

030020136

Pomen in namen

častne straže

Božjega Serca Jezus-ovega.

„Svetemu Sercu Jezus-ovemu pridobivati povračilo je božje delo, namenjeno, rešiti človeško družbo.“

Pij IX.

Pobožnost k Božjemu Sercu Jezus-ovemu ne obstaja toliko v tém, da se za zadobljenje odpustkov predpisane molitve vsak dan opravljajo, marveč obstaja glavna misel té pobožnosti v tém, da skušamo ljubečemu, terpečemu in darujočemu se Jezusu sè krepostnim življenjem podobni postajati, da Njemu skazujemo nasprotno ljubezen ter Mu prinašamo nasprotne darove sprave za lastne in svojega bližnjega grehe, in da spreminjamo vse svoje delo v molitev ter sè tó molitvijo vedno prosimo za izpolnitev želj Božjega Serca. Ta namen dosežati skuša najbolj glavna bratovščina „sv. Serca Jezus-ovega“ in druge po namestniku, Kristus-ovem takó gorkó priporočane, z brezštevniimi čudeži oblagodarjene družbe, katere so takó rekóč le sad pobožnosti k Božjemu Sercu Jezus-ovemu in po katerih vsakedó lahko izpozna napredek té ljubeznjive pobožnosti. Té družbe so: apostoljstvo molitve, pravno obhajilo, in častna straža.

Naloga apostoljstva molitva je: vse svoje misli, besede, dela in terpljenja združena in v smislu Božjega Serca darovati, iz katerega se brez prenehanja dvigujejo molitve k nebeškemu Očetu v njegovo poslavljenje in za rešitev neumerjočih duš. Da se uslišijo take molitve, za-tó se je daroval Jezus na križi in se vedno še daruje pri vsaki sv. maši.

Udje družbe spravnega obhajila darujejo po preblaženi Devici Mariji vsak teden ali vsak mesec po jedno sv. obhajilo, da Božji Izveličar prejme zadostitev in povračilo za vse sv. zakramentom, Njegovi Cerkvi in Njegovemu namestniku na zemlji storjene krivde, kakor tudi za vso merzlost in mlačnost, ter da se tako nekoliko potolaži; dalje, da bi se izpokorili grešniki in se ohranjevala ter širila véra posebno v domovini in bi vároval Bog Cerkev in njenega vidnega poglavarja v vseh težavah. Kedor ljubi Jezusa, komur je mari izveličanja duš, tá naj opravlja in razširja tó pobožnost.

Udje častne straže Božjega Sercá pak se trudijo, (mej tem, ko se prej imenovani pobožnosti opravljati zjutraj,) da po dnevi, v sredi opravil, darujejo in posveté kako uro Božjemu Sercu v povračilo za razžaljenja, pozabljenje in malomarnost mnogih ljudij. Podajo se namreč udje mej opravkom v duhu ob odločeni uri k njih stražišču, tabernakeljnu, in darujejo združene in v smislu Božjega Sercá vse svoje misli, besede, dela in terpljenja, da mu skazujejo svojo ljubezen, ga takó rekóč potolažijo in mu dajo povračilo za vse krivde in razžaljenja ljudij. — Ob uri straže stóri vsak, kolikor more in po svoji gorečnosti. Vsaj tó pak naj se skuša: iz ljubezni do Božjega Sercá vsa dela darovati in boljše opravljati, se časi spominjati ljubega Izveličarja in najmanje jedno delo molitve, ljubezni, zahvale ali prošnje obuditi, ali opraviti duhovno obhajilo, ali si kaj malega pritergati v jedi in pijači ali pri kacem veselji.

Oj, kakó obilo bode Gospod tó Njemu neizrečeno dopadljivo pobožnost vže na tem svetu plačeval, koliko bolje pa še v večnosti! Kolikim

nevarnostim dušnim in telesnim se ógnemo sè tém! Koliko in kakó velicij milostij bodemo prejeli sè tém! Koliko lagljeji nam bodo vsa dela in težave in koliko bolj zaslužljive za nas, ako jih z ozirom na-nje in iz ljubezni darujemo Božjemu Sercu! Kakó obilo pomoč in sladko tolažbo nam bode napravljala tá pobožnost ob smertni uri! Dà, in célo večnost se bodemo nad tém veselili, Boga hvalili za-tó in častili. — Da se vnameš tudi Ti za tó pobožnost, bëri mnogo-krat in premišljuj neizrečeno tolažljive obljube, katere je dal Jezus častilcem Svojega Sercá in razširjevalcem té pobožnosti. Glasé se tako-le: 1.) Jaz jim bodem podelil obilo v njih stanu potrebnih milostij. — 2.) Njih družinam bodem dal mir. — 3.) Tolažil jih bodem v vsem terpljenji. — 4.) Jaz bodem njih pribežališče v življenji in smerti. — 5.) Blagoslovil bodem vsa njih podvzetja. — 6.) Grešniki bodo našli v mojem serci obilost usmiljenja. — 7.) Mlačne duše bodo postale goreče. — 8.) Goreče duše se bodo prej dvignile do popolnosti. — 9. Blagoslovil bodem vse kraje, kjer bode izpostavljena in se bode častila podoba mojega sercá. — 10.) Tistim, ki delajo v izveličanje drugih duš, bodem dal moči, geniti najterša serca in čudovit bode vspeh njih truda. — 11.) Imena vseh, ki pospešujejo tó pobožnost, bodem vpisal v svoje sercé in nikedar ne bodo izbrisani iz njega.

Odpustki za ude častne straže sv. Sercá Jezusovega. (Pij IX. 10. junija 1864 in 7. aprila 1865.)

Ti odpustki se lahko z navadnimi pogoji obernejo tudi na korist ubogim dušam.

I. 7 let in 280 dnij za vsako uro straže, ako se moli skesano v smislu sv. Očeta; 100 dnij za vsako uro straže, kačera se vže odločeni

pridene. Vsak izbrani dan v mesecu popoln odpustek. — Dalje se zadobi delež pri vseh odpustkih rimskih štacijonov in bratovščine Jezusovega Sercá, ako se moli za poslednjo uro vsak dan 1 Oče naš, Češčena si Marija in vera sè pristavkom: „Oj, sladko Sercé Jezus-ovo! stóri, da te ljubim vedno bolj!“ — Omenjeni so ti odpustki pod II. in III. verstó.

II. Popolni odpustki: v dan sprejema k častni straži, v praznik sv. Sercá Jezusovega ali prihodnjo nedeljo potem in na katerikoli si bodi dan v mesecu ob smertni uri.

III. A. Popolni odpustki: o Božiči, o veliki noči, ob vnebohodu Kristus-ovem, na veliki četrtek, vsako šestih nedelj ali vsakega šestih petkov pred praznikom sv. Jezusovega Sercá, o svečnici, v praznik Marijinega oznanovanja, v praznik Marijinega vnebohoda, o malem Šmarijnu, v praznik čistega izpočetja Marijinega, v praznike: sv. Gregorija, (12 marcija,) sv. Jožefa, ss. Petra in Pavla, sv. Janeza evangelista, ob vseh svetih in v dan vérnih duš.

B. Nepopolni odpustki: 30 let in 1200 dnij 1. in 6. januarija, tri nedelje pred postom, na veliki petek in veliko soboto, vsak dan od vélikega ponedeljka do bele nedelje, v praznik sv. Marka in v križevem tednu, binkoštno nedeljo in vsak dan nje osmine, v praznike ss. Štefana, Janeza evangelista in nedolžnih otročičev. — 25 let in 1000 dnij na cvetno nedeljo. — 15 let in 600 dnij pepelnično sredo, 4. nedelje v postu in 3. nedeljo v adventu; zvečer, po noči in pri 2. sv. maši Božičnega praznika. — 10 let in 400 dnij druge nedelje in delovnike v postu, binkoštni večer, 3 kvaterne dni meseca septembra in decembra in 1., 2. in 4. nedeljo v

adventi. — 5 let in 280 dnij novene ali tridnev-
nice kakor tudi ob 4 nedeljah pred praznikom
sv. Sercá Jezus-ovega, in v praznikih Marije in
apostolov, ki niso tú imenovani, in vselej, ko-
likorkrat se obišče v javno češčenje izpostavljena
podoba Jezus-ovega Sercá in se pred njo neko-
liko časa moli v smislu sv. Očeta. — 60 dnij
odp. za vsako dobro delo. — Za odpustke I. in
II. verste obiskavanje cerkvé nij predpisano; za
odpustke III. verste pak se mora obiskati bra-
terna cerkev in moliti v smislu sv. Očeta; ako
se tó ne more storiti, si ud, jedenkrat za vselej, po
izpovedniku dá naložiti kakovo drugo dobro delo.

Pogoji, postati ud častne straže:
1.) Se mora dati po komur koli si bodi vpisati
imé uda na podobi v krogu úrinem in sicer
znotraj (v plamen, navadno proti izbrani uri).
Razven tega mora biti vsakdó po razširjalcu ali
razširjalki té pobožnosti vpisan v zapisnik. Sè
tém se takoj zadobí pravica do odpustkov. (Sa-
mostan čč. gospíj Uršulink v Inšpruku je glavni
sedež častne straže na Tirolskem, ondu se vpi-
suje in od tam se pošiljajo pospeševalcem di-
plome, ki prihajajo iz samostana Salezijank v
Bourg-Ain-u na Francoskem, kder je ustanov-
ljena tá bratovščina.) 2.) Se mora vsak dan po
prej navedenem načinu posvetiti jedna ura tej
pobožnosti. Ako bi kedó pozabil svoje ure, naj
stori svojo dolžnost, kakor hitro se spomeni, v
prihodnji uri. Tudi se lahko, če bi izbrana ne
bila ugodna, izvoli za vselej druga ura. (Pojas-
nilo rimskega prestola, da prepoved, redovniškim
osobam dana gledé vpisovanja v bratovščine, se
ne tiče apostoljstva molitve, tó pojasnilo je ve-
ljavno tudi za častno stražo. Je-li treba dovo-
litve, za misliti na Jezusa; ga ljubiti in tolažiti
in se mu novič darovati?)

Daritev častne straže.

Božji Izveličar, moj preljubeznjivi Jezus, jaz Ti darujem uro straže, v kateri združeno z (tú se imenujejo patroni izvoljene ure,) posebno želim Tebe ljubiti, hvaliti, poveličevati in Tvoje Božje Sercé tolažiti. Sprejmi tedaj v ta namen vse moje misli, besede, dela in terpljenja, posebno pa moje sercé, katero Ti popolnem izročim; prosim Te iskreno, povžij je čisto v ognju Svoje ljubezni! — Ljubljeno bodi vsak čas in povsodi sv. Sercé Jezus-ovo! (100 dnij odp.) O Jezus, kroták in ponižnega Sercá, stori moje sercé podobno Svojemu! (300 dnij odp.) Sladko Sercé Jezus-ovo, bodi moja ljubezen! (300 dnij odp.) Sladki Jezus, ne bodi mi sodnik, temuč Izveličar! (50 dnij odp.) Jezus, moj Bog, ljubim Te nad vse! (50 dnij odp.) Moj Jezus! usmiljenje! (100 dnij odp.) Godi naj se vekomaj, se hvali in nad vse povzdiguje najpravičnejša, najvzvišenejša in najljubeznjivša volja Božja! (100 dnij odp.) Večni Oča! darujem Ti dragoceno kri Jezusa Kristusa v zadostenje za svoje grehe in za potrebe sv. Cerkve! (100 dnij odp.) Jezus, Marija in Jožef, vam darujem svoje sercé in svojo dušo! Jezus, Marija in Jožef mi pomagajte ob smertni uri! Jezus, Marija in Jožef, z vami naj se loči moja duša v miru! (300 dnij odp.) Večni Oča! darujemo Ti dragoceno kri, terpljenje in smert Jezusa Kristusa in bolečine preblazene Device Marije in sv. Jožefa v zadostenje za svoje grehe, v tolažbo ubogih duš v vica, za potrebe naše sv. matere Cerkve in za izpreobrnitev grešnikov. (100 dnij odpustkov.)

Z dovoljenjem knjezoškofijskim.